

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 25/2020
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божицара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бобан Матић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Виши суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 918/19 од 21.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 918/19 од 21.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 918/19 од 21.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 27902/16 од 05.07.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужили на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на правично суђење зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије исплати износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 05.07.2017. године до исплате, док је преко досуђеног износа, а до траженог износа од 100.000,00 динара, за износ од још 50.000,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован. Обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.800,00 динара и одбијен је предлог тужиле за ослобађање од плаћања судских такси.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 918/19 од 21.08.2019. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужене, па је преиначена првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбијен тужбени захтев тужиле као неоснован. Ставом другим изреке, делимично је одбијена као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужиле да туженој на име трошкова првостепеног и другостепеног поступка исплати износ од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр 72/11 ... 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда усклађена је са правним ставовима у погледу досуђења правичне накнаде на име повреде права на суђење у разумном року и одговорности државе за рад њених органа који су дужни да предузму све неопходне мере ради извршења правноснажне судске одлуке. О овом праву тужиле одлучено је уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, као и са одлукама Уставног суда и Европског суда за људска права, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, односно за новим тумачењем права.

С`тога, без обзира на судске одлуке на које се указује у ревизији тужиле, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужиле ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужба за накнаду штете настале повредом права на суђење у разумном року поднета је дана 11.10.2016. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Према члану 468. став 1. ЗПП, споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП у којој врсти спора је према члану 479. став 6. истог закона искључено право на ревизију, имајући у виду да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску вредност од 3.000 евра, због чега је по оцени Врховног касационог суда ревизија тужиле недозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић